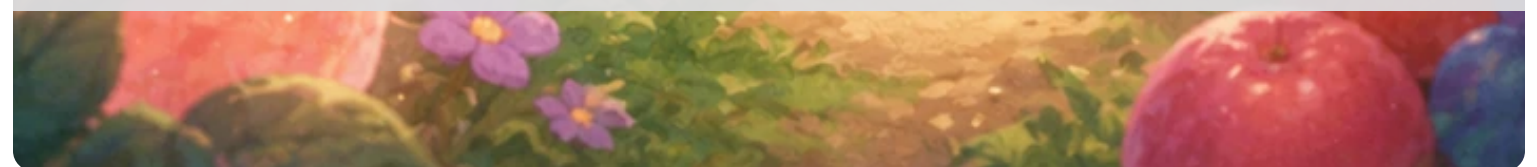

เดอะแก๊งป่าใหญ่กับผลไม้พิเศษ

ณัฐกฤต ชันยภัคสกุล

ในป่าใหญ่ที่เต็มไปด้วยต้นไม้สีพาสเทลและดอกไม้บานสะพรั่ง
อนชีส์ตัวอาศัยอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข
ไ้กระต่ายจอมพลังผู้ว่องไวและใจร้อน
ังกระโดดโลดเต้นอยู่ข้างๆ ที่อดแต่ใจเย็นที่เดินช้าแต่มั่นคง
เบร์หมีตัวโตใจดี และโอสั่นกษุกตาโตผู้เฉลียวฉลาด

โง่

ตัวน้อยบินมาเกาะบนกิ่งไม้และร้องบอกเพื่อนทั้งสี่ด้วยความตื่นเต้น

วิเศษซ่อนอยู่ใจกลางป่าลึก

ที่ได้กินผลไม้จะมีร่างกายที่แข็งแรง

ทรงพลัง

เจ็บป่วยอีกเลย

เมื่อได้ยินเช่นนั้น

ระต่ายจอมพลังก็ตาโตด้วยความตื่นเต้นและกระโดดตัวลอยทันที
ตะโกนเสียงดังว่าเขาจะรีบไปหาผลไม้วิเศษนั้นให้เจอในตอนนี้เลย
ม่อมอมฟังคำทัดทานจากเพื่อนๆ

เรียบยกมือขึ้นห้ามและเตือนสติว่าการเดินทางเข้าไปในป่าลึกนั้นเต็ม
และออกเดินทางไปด้วยกันเพื่อความปลอดภัยของทุกคน

จร้อนไม่ยอมรับฟังคำเตือนของเพื่อนๆ

เลย

เร็วของตัวเองและคิดว่าการไปคนเดียวจะทำให้ถึงเป้าหมายได้เร็วที่
ระโดดผลบหายเข้าไปในป่าลึกอย่างรวดเร็วโดยไม่บอกใครว่าจะไป

อย่างรวดเร็วจนกระทั่งท้องฟ้าเริ่มเปลี่ยนเป็นสีส้มและพระอาทิตย์ก็
า บิ๊กแบร์หมีตัวโตเริ่มแสดงสีหน้าเป็นกังวลและบอกกับเพื่อน
กไปตามหาบ้านนี้ในป่าแล้ว

นกฮูกผู้รู้ทันบินขึ้นไปเกาะบนยอดไม้สูง
กางปีกกว้างเพื่อใช้ดวงตาโตที่มองเห็นได้ไกลกวาดสายตาไปทั่วผืน
เผลอก็มองเห็นสิ่งมีชีวิตสีขาวตัวเล็กๆ
ไปมาอยู่ใต้ต้นไม้ใหญ่ทางทิศตะวันตก

รับมุ่งหน้าไปยังทิศทางที่โอบล้อมอย่างรวดเร็ว

นี่กระต่ายจอมพลังที่นอนคุ้อยู่ในพุ่มไม้หนาที่บ

สิ้นเทาด้วยความกลัวเพราะหลงทางอยู่ท่ามกลางความมืดที่คืบคลา

วันนี้เงยหน้าขึ้นมามองเพื่อนๆ
น้ำตาคลอเบ้าและกล่าวขอบคุณทุกคนที่เข้ามาช่วยชีวิตเขาไว้
ยอมรับผิดว่าเขาไม่ควรใจร้อนและวิ่งหนีมาคนเดียวแบบนี้เลย
แต่เต่ายิ้มอย่างใจดีและบอกว่าไม่เป็นไร
จากนี้พวกเราจะเดินทางไปด้วยกัน

บมีอแลร่วมเดินทงไปด่วยกนอย่งรอบคอบ

ก็ร้งบอกด่วความดีใจเมือมองเห็นต้นผลไม่วิเศษที่สงประกายอ

ม่วิเศษกินด่วกนอย่งมีความสุขและตระหนักถึงพลังของการมีควา